

Editorial

Ara serà l'hora, ciutadans, ara ets tu

Naturalment a l'hora de redactar aquest editorial, no disposem de les llistes electorals que es tancaran aquest migdia. Millor així, perquè ens permet expressar la nostra opinió amb plena llibertat. Hem assistit en la darrera legislatura, però també en els últims anys, a un procés polític de gradual degradació –entre ni fer ni deixar fer– que culmina amb unes eleccions anticipades. Mentre al món existien febres de llibertat, que ara aconsegueixen nivells molts alts amb ciutadans de molts països al carrer demanant dignitat humana, nosaltres hem estat

dormits enmig de picabaralles sense cap sentit. És molt probable que cadascú atresori una dosi de mala consciència, per no haver fet el que es tenia que fer, cadascú segons la seva responsabilitat. Sigui com sigui uns han volgut mantenir l'autocràcia, altres han lluitat contra aquest integrisme i uns tercers, la majoria de ciutadans, s'han mantingut al marge. Ara es diu que les eleccions faran un govern fort, sense precisar quin serà aquest. Potser sigui així, perquè bufen vents de consens i no d'enfrontaments personals. La resposta estarà en les llistes que es presentin. Es veurà si quelcom pot canviar o si tot continua igual. ¿De

quin costat caurà el ciutadà? La seva responsabilitat, en aquests moments, és gran.

No és fàcil trobar punts de referència clars, per això els tenim que aprofitar quan apareixen. L'ecumenisme polític s'estableix a partir d'una política d'intercanvi de gestos. Aquesta postura pot fer realitat el procés dels temps de la història, en el sentit de trencar amb un univers aïllat per par-

EL CIUTADÀ HA DE RECUPERAR LA SEVA CAPACITAT DE REACCIÓ

lar del que realment importa: el país i tots els que habiten en ell.

En una política passada en la que els actes no tenien conseqüències, és l'hora de que els ciutadans es topin, cara a cara, amb la seva pròpia existència i la del país. Perduts en un món

difuminat per interessos particulars, que ha deixat de tenir contorns precisos, en un univers que campa per on vol l'estranyesa i la paradoxa, en el què el descontentament és màxim perquè s'ha aconseguit el poder destructor d'una plaga maldita que no fa ni deixa fer i per tant tot ho aniquila, és l'hora de la veritat. El ciutadà ha de recobrar la seva capacitat de reacció i obligar amb les seves denúncies a que es faci el canvi que tots pregonen, però que ningú practica. No es pot esperar més per donar una empenta als polítics que tenen ferma voluntat de millorar el país. Els ciutadans som l'exèrcit de pau i progrés d'Andorra i hem de saber donar el govern a qui realment pot treballar per l'interès general. Cal diferenciar el gra de la palla. Ajudar a qui és honest i pensar en país. Els altres, qui no vol més que una cadira, que es quedi a casa seva, perquè no ho notarem. Ara és l'hora, ciutadans, ets tu el que ha de parlar.

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articulistes exposen postures personals.